

8.defter

İlm maluma tabi:

8.defter sf 208

Allahın (ccc) ilmi hiç bir seye tabi olmaz. Bu tabir de loyusıyla bize bekleyen malumunda mani - hal - istikbal hepsi malumudur. S:109 da geçmiş ve gelecek mahlukatın canlı ve ruhlu v. haricileri orada mesud. Bizim için gayb. Ama Alem-i gayb'da mesud. Bizim için ilim hem geçmiş, hem hal, hemde gaybi içinde olur. Malum'dan, realiteden elde edilene ilim denir. Misal: Kupa malum. Ama onu incelesin, arastırısun ilim elde edersin. Senin bu ilmin maluma tabi. Allahın ilmi hiç bir yere tabi olmaz.

Düntüm: Malum = Geçmiş - Hal - İstikbal malumudur. Realitedir.

8.defter sf 209

Onlar canlı ve ruhludur.

Eşbu hadiside hayatının tamamının lojum olarak ifade edilmesidir. O yerde. Yeri hayatının tamamı orada ifade edildi. Yoksa orada öyle oldu da burada Onu yaşarken gurunda kaldık değil.

Kader ilimin tamamı değil. İlmi ne vindendir.

Malum Kudret + İradeye dayanır.

Allahın (ccc) ilmi subutu sıfatı nadandır. Ama bunun arkasında biri sıfıri var. S. Zatiyesi ve M. Zatiyesi de var. İlmi; bu arkasındaki hakikatların lojum olduğu kadarın ifade edildiği dir. Bu ilim subutu sıfırit, m. Zatiyenin tamamının ifade edildiği sevildir. Bu subutu sıfıttan olan ilim sıfıri → S. Zatiyyet + M. Zatiye ye THOUDIR. Bu nottanın bekarsan buradaki ilm de ortosuna, ıstıdelenin ifadesi olduğunu oraya tabi...

9.Defter

5:24 « Ve bu surette onun ilminden süretleri ve vücut-u ilminkin bulunan esyaya vücut-u harici vermek ve gəhir bir adəmden çıkmak işe, bir kibrıckıçak pibi veya pöze görünmeyecek bir yeri ile yaralan bir hattı pöze qastirmek icin, gəsterici bir moddeyi üstüne qesirmek ve sürmek pibi veya fotoprofin ayinesindeki süreti kopid üstüne natleden kolay amelyat pibi gayet kolay bir surette. Sonra ilmende plantarı ve programları, ve manevi miktarları bulunan esyayı, "Emr-i kün feyekün" ile adəm-i zahiriden vücut-u hariciye çıkarır?

« onun ilmində süretleri ve vücut-u ilmleri bulunan esyaya vücut-u harici vermek?

Demek ilim maluma tabi mesesiyle bu cumle izah edelim. Burada malum mahlukatın vücut-u haricisi deşil. Nüviye burada ki vücut-u harici ilme bəşli. Orada bulunan süretleri ve vücut-u ilmlerine göre vücut oluyor. O zaman bu mahlukat ilme tabi. O zaman bu ilim maluma tabi deşil. Malum ilme tabi. O zaman ilim maluma tabi denilen ifadeden başka ilim var. O ilim maluma tabi. Yoxsa burada bahsedilen ilim deşil. O zaman bu ilim leuh-i mahu isbattır. Cevabı gelecek.

« Fotoprofin ayinesindeki süreti kopit üstüne natleden kolay amelyat pibi...»

Burada da: ilm ayine gibi. Malum ordu görən esya. Onu vücut-u hariciye çıkmaktır.

Ve de evet veğe: "Emr-i kün FEYEKÜN" İLE ADƏM-I ZAHİRİDEN VÜCUT-U HARICIYE ÇIKARIR?

Daha önceden de biliyoruz ki esymanın son hədut kapısı leuh-i mahu isbatti. Oradakı ilmi vücutlara kudretin bir cilvesi olan kuvvetini vücut-u ilmicyeye sürer vücut-u hariciye çıkarır. İste bu ilim ise leuh-i mahu isbattır. İlimden vücut-u hariciye çıkışdır. O zaman burada bahsedilen leuh-i mahu isbat ilmi dairesidir. Bu ilim leuh-i mahu isbatla makunda leuh-i mahfuz oluyor. Leuh-i mahu isbat leuh-i mahfuzdan geliyor.

L:240 «, gayet kolay ve səhületle kudretin bir cilvesi olan kuvvetini, o mahiyəti ilmicyeye sürer, o seyə vücut-u harici yerir?

İste bu məkan, leuh-i mahu isbattır. İzahi S:548 «, yani kaderin hükmüyle ve düzsturuğu ile kudret-i ilahiyyəsi, əcədi esyada herbiri birer öyet olan silsilə-i məvcudatı, "Leuh-i mahu isbat" denilen zamanın sahibi misali yesində yoxuyor, icad ediyor, zerrati fəhriz ediyor. Demek harekət-i zerratı;

o kitobetten, o istinsahdon; mevcudat, olem-i gaybdan olem-i
şehadete ve ilimden kudrete gzmelerinde bir ihtiyazdır, bir hukukiştir.
Ama leuh-i Mâhi-isbat ise, sabit ve daim olan leuh-i mahfuz-
Aramın dairesi mümkünotta, yani meut ve hayata, rütubet ve finaya dair
mazhar olan eşyada mütebeddil bir defteri ve yazar bir tahtasıdır ki, hukuki
kat-i zaman odur.

«Yazıyor? leuh-i mahfuzdan leuh-i mahu-isbat'a yazıyor.

olem-i gaybdan olem-i şehadete ve ilimden kudrete gzmelerinde
bir ihtiyazdır?

«ilimden kudrete»

L-240

«kudretin bir cihazı olan kuvvetini, o mohiyet-i ilmîyeyle»

sürer, o seye rücud-u harici verir?

Demek bundaki ilim

leuh-i mahu-isbat'tır

vesselam

Simdi bunu Latif Nüktedeki İhm-mâlum meselesiyle durumu:

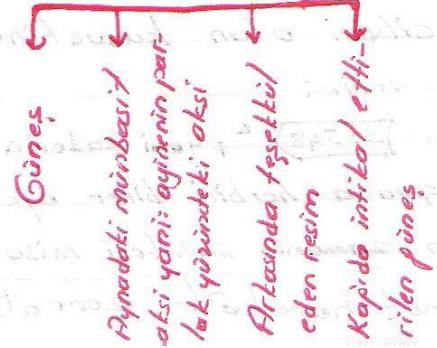
Z.N=54 «İnsanın ayine-i fikrineki mâmûtinâ dahi iki vecîhi var. Bir vecîhle ilmidir, bir vecîhle mâmûtdur. Eger zihni o mâmûma zarf saysak,
o valît o mâmûm mescid, zihni bir mâmûm olur; rücûdâs ayri birseydir.
Eger zihni o sevin-husûlüyle mesuf saysak, zihne zifât olur; o sey o
valît ilim olur, bir rücûd-u haricisi vardır. O mâmûmun rücûd ve cevheri
dahi olsa, bununki arizi bir rücûd-u haricisi olur.»

İste bu iki temsile göre, kainat bir ayinedir. Her mevcudatın mohiyet
dahi birer ayinedir. Kudret-i ezerîye ile icâd-i ilâhiye maruzdurlar. Herbir
mevcud, bir cihette Şems-i Fazelinin bir isminin bir nevi ayinesi olup bir
nâksını gösterir.

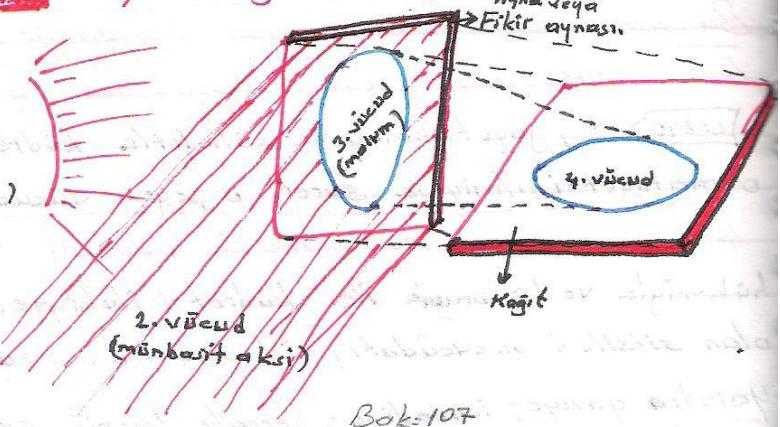
- Ayine-i fikir.

- Fikirde görünen mâmût
ediliyor.

- Vucudlar



Günâ
(1. vücut)



Molun: Bilinen, belli olan

Fıraya zarf saybık: O vakt o molun zihni bir molun olur. Bu molun fikir oynasından ayrı bir şeydir. Ve mevcuddur.

Eper zihni o molunla mesut saybık: O zaman zihne sıfat olur. Sıfat da ilindi. İlm olur. Bir vücudu haricisi vardır.

Münbesit: İbiset eden, yayılan, yayılmış.

1. Vücut: Ayine-i içindeki güneşin vücudu-misali var.

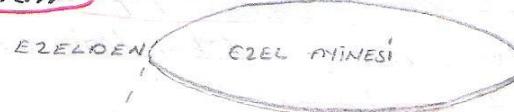
2. Vücut: Ayineyi zinnetli boyalayan münbesit oksinin dahi origi vücudu-haricisi var.

3. Vücut: Resme intikal eden suret-i şemsiyenin dahi ayri ve origi bir vücudu-haricisi var.

Araz: Zati olmayan hal ve keyfiyet. Herhangi bir cüşherin varlığı, ısin zaruri olmayan varlığı. Misal: Şekerin beyaz renki şekerin varlığı, ısin zaruri değil.

Öteki tarafda: S: 967 «İste kader, ılm-i ezeliden oldupurıain; ılmı; ezeli, hadisin tabiriyle, "Manzara-i öladan, egelden ebede kader hersey, olmuş ve olacak, birden tutar, ıhata eder bir makam-ı öladadır." Biz ve muhakememiz, onun haricinde olamayız, məzi mesafesinde bir ayine tarında olun.»

S: 466 «Belki, ezel; məzi ve hal ve istikbali birden tutar, yüksəkten bəkən bir ayine-misalları»



EDEDE KADAR

Ezel: İşindi.

İlmide sıralarsak

İlmimühti-i Ezeli ⇒ Sıfat

İlm-i Ezeli ⇒ Esma

Kanun-u İlmı ⇒ Mecut

Daire-i ılmı ⇒ İchər-i məzələ

Kalib-i İlm $\xrightarrow{\text{vey়}}$ məttə-i kaderi = 1.m.-ibat ha-

leuh-i ezeli: leuh-i məhfuzdur. Ve bunun təfferi leuh-i məhu, ibatdır. İzahə gəsməden:

L: 322 «Ve o ayine-i ılmindəki herseyin süretine ve planına görə kolaylığı co herbir şeyin zəreleri o kalib-i ılmı ^{leuh-i məhu, ibat} ycine yarlesir, muntazaman varyetelerini muhafəza ederler. Eper etrafından zəreleri toplamak ləym geləsidi, ılmı kanunların ve kudretin ihatəli dəstürləri cihətyle; o zəreler, ılmı ^{məcūl} ve

sevki kudret ile boğlanmaları hâsiyetiyle mutlak bir ordunun referansı pîb
 muhtojaman konusu ^{mevcut} ilni ve sevki kudret ile gelip o şeyin vücutum
 ihata eden kolib-i ilni ve miktar-i kaderi içine girip kolayca vücu-
 dumu teşkil ederler. Belki, ayinedeki oksin fotoğraf vasıtasyla kapı-
 üstüne vücut-u harici giymesi veya bud görünmeyen bir yazı ile yazılın
 bir mektuba gastrici moddeyi sürmekle görünmeli pîb ferd-i Vahidin
ilm-i ezelisinin ayinesinde bulunan mahiyet-i eşya ve sıvır-i mevcudata
 gayet suhulletle, kudret onlara vücut-u harici giydirir. Ve olem-i man-
 dan olem-i zuhura getirir, gözlerde gösterir.² Yine aynı mana L: 184, bir
ilm-i Ezelinin ^{Eşya} dairesinde, plantarı ve miktarları toplayın eden mevcudat-
ilniye göze göstermeyen bir ecza ile yazılın ve görünmeyen bir yazı
 göstermek için sürülen bir ecza misâlli, gayet kolay o madumat-i har-
 cige olan mevcudat- ilniye vücut-u harici vermekti o kudret-i
 Ezeliyeden uzak görmek ve icadi inkar etmek.³

Burda da ilm-i Ezel ⇒ şahad Eşya makamı.

dairesinde: Leuh-i mahfuz makamı

mevcudat- ilniye veya kolib-i ilni veya miktar-i kaderi ⇒ Leuh-i mahfuz makamı

Ve yine L: 240; o Kadir-i Ezelinin ilm-i Muhitinde, herseyin
 suret-i mabsusası bir miktarı muayyen ile toplayın ediyor. O Kadir-i
 mutlak Emr-i فِي كُوْنٍ ile, o hâdisâz kudretiyle ve nâfi
 itadesiyle, o yazga sürülen ecza pîbiş gayet kolay ve suhulletle kudre-
 tin bir cilvesi olan kuvvetini, o mahiyyet-i ilniye ^{L: 185} sürer, o şeye
 vücut-u harici verir; gize gösterir, nukus-u hikmetini okutturur.⁴

Burda da ilm-i muhit = Sifat makamı.

Eşya en son leuh-i mahfuz, isbatta ilni kâlb olarak bulunur. Ve
 bûradan vücut-u harciye cıkar. O zaman Mahiyyet-i ilniye
leuh-i mahfuz isbat makamı dir. Topırlarsak.

Mevcudat- ilniye = kolib-i ilni = miktar-i kaderi = mahiyyet-i ilniye Leuh-i mahfuz isbat makamı
 miktar-i manesi (S: 460)

Boska makamda S: 24 Ve bu surette onun ilmine suratları ve
vücut-u ihmalleri bulunan eşyaya vücut-u harici vermek ve zâhirî bir
 ademden çıkarmak ise, ----- . Bir zihayatın vücutunu teşkil etmek için ilni, kaderi birer
 manevî kolib hükmünde bir mikdar-i muayyen içine girerler, du-
 rular?⁵

Bu tabirde leuh-i mahfuz, isbatın.

Yine bunlarda eklersek:

aynoya benzerdir. Bu dilde o nümet görünür, hissedilir ve zeukedilir. Læzret dilde görünüyor. Yani oyle aynaktı görünür, oksedenin nüminesi var. Eper o aynada oksedenin hakikati, nüminesi yani onun varlığının sahib olacak hakikat getirdeş olmasa o bilinmez. Demek fikir ayinesi de böyle. Eşyamın hakikati, mahiyeti varki eşya oraya vurunca o getirdeş inkîf ediyor. Adeta dıs dünya eşya onun topragi. O oksedince fikir aynasında bulunan getirdeş istidadları ortaya gidiyor. Demek fikir aynası düz ayna değil istidad ve kabiliyetlerinin mecmuuna adıdır. Yoksa ilm kafaya girenle bitmez. Çünkü hayvanın kafasında giriyor, ama kalmıyor. Çünkü kabi yokki tutsun. Kafaya girenle fikir aynasının içindekileri tohrik edip inkîf ettirmek olmazktır. Bak oradakilerin vucudunu ortaya koymak için: S: 706 a) Dimop'da b) meratib ~~ve~~-i ilim Muhâlifedir, Mültebise burda ofahayyûl. b) tosavvur c) taakkul d) tasdik e) izan f) ihtizam g) itikad.

Bu neyi gösteriyor. O alemden ne kâdar alemler var. Buntarın istidad + kabiliyetlerinin inkîflarının mecmuuna şilm diyoruz. Bunu yapanada muoffet olanada alım diyoruz. O zaman bu inkîsaf eden tarafa şilm. İstidad ve kabiliyetlerin mecmuuna şilm

Bu ilmin esası tabanı olan istidad ve kabiliyetlere de (yani bu tarafında) malum. (Bir nokta-i harar). Yani Eşmanın bizdeki anahtarların mecmuuna şilm. Bunun harisen gelenterle o anahtarların inkîf ve inbisatına da şilm? olur. Çünkü: Bm: 641 iki çeşid ilm vardır. Fikir oturu fikirden harice inlikas eder. Buna inşa denir infâl ise harisen fikrine intikal eder, buna haber denir. Birinci kısımla mense fikirdir. ikinci kısım da mense haricidir. İnsan su inşa ve haber denilen ilmeler ile kainata olan ihtiyaçlarını tammin eder? Bak: 376

O zaman bir manada "hakikat" la "şilm" aynı monad. O da. Çünkü ayine-i fikirdeki istidad ve kabiliyetlerin mecmuuna "şilm" dedi. Aynı zamanda o esmanın cilvesi ve ona aktarıldır. Veya gikan ilm ise gikan yer, suunat olur. O zaman "şilm" suunat. Temmâkî. Kisaca: Fikir ayinesi. Bizim bildiğimiz ayne gibi değil. Geleni tutan. Ve gelente inkîf eder. O zaman orada istidadlar + kabiliyetler var. Buntarın tezahiri (istidad ve kabiliyetten gikan) ilm oluyor. O zaman ilm. malumna kâbi. Adam ilmi ile kitabı yazıyor. Kitaba ilmini aktarma ile ayine-i fikri boşanmış sıfırlanıyor ki. Yine orada ayını var. O zaman kitaptaki ilm kafadakine bağlı. Gikan ilm. Gikiler

yer molum olur. Bu insandaki tatbikatı idi.

~~İsimde ilm-i itahiyeye tatbikatı~~

Buradaki molum tevh-i mafzız makamı. ~~değerlendirme~~ ~~değerlendirmek~~ ~~değerlendirmek~~
Gülmde tevh-i mafzız ve idbot makamı.

O zaman ilm moluma tabi. Yani: tevh-i mafzız ve idbot tevh-i
mafzıza tabi.

Bmes: 436 Yani su mevcudat, kendilerinden başka olan manolara
delet eden kelimelerdir. Yani esmə-i hüsnəyi tilavet eden Robboni
mektublardır?

Gorib ifade. Külliyyatta çok geçer bu mana.

Yani: Esya kendi ifade ettiyi mana haricinde başka esyayı tefsir etmesi, tarifi etmesi, onu açıklaması garib değil mi? Niye bu onu bilsin? Niye bir sey kendinden hariç manolara sahip olsun? Yani bir sey başka bir seyin alameti niye var? Bu sorular Allah'sız (ee)(hosa) nasıl roh edilecek.

Misol: **S: 118** insandaki sedid, sarsılmaz, doimî olan "oşk-ı ber
ve "sekt-i ebediyet" ve "amati sermediyet" bilbedahə işareti ve deletliği

İnsanda niye bunlar var? Niye o olsun alametini taşıyor.

Ve yine: **S: 219** insanı istidatı ve ebede uzanan emelleri ve arzuları ve o istidad ve arzukarı beskən kainatın pek çok rəbitələrini
ve həkikətlərini bütün bütün israf etmək?

Doska S: 229 nasılı; oraya insaniden middenin həkikəti ve ihtiyoctu, faamların vücutuna katı delect eder?

Günkü: Mideyi yemek ayrı bir ilm. Middenin tüm vücut organlarıyla ohentli çalğısına uygun yemek ayrı bir ilm.

Ye mideyi vücutun dışındaki apərət mevkiiye + denizin içindeki balıpa + topojin içindəki elementlere uygun tanım etmek ayrı bir ilm.

Yani: Elma niye mideye göre? Mide niye elmaya göre? Nasıl roh edilecek.

Söyle bir soru sorulunca: Bir dairenin odası + təvəleti + yatak oda + tət Camların durumu + mərdivenler + döpmeler vs vs'leri niye böyle yapılmış, asılmış, açılmış, təkilimiş? — Cevabı: Onu yapan insan biliyor, ihtiyacını idrak etmiş sonradə təktir etmiş. **Tm: 242** Həm bütün zihəyata, her birisine layik bir tarzda, müənasib vaxtta, ummədip yerde riziklərini vermək; bir ilm-i mühit ilə olur. Günki rizki qəndəren; rizka

= MACUM = (25-3-2010)

Hak her şahid ve zahir olan şeyden şahid ve zahirdir. Ve her meshud olan şeyden meshud'dur.

Su hâlde əlem hətkin sıreti ve zahridir. Ve hak dahi ələmin ruhu ve bətinidir ve bu əlimin müdəbbəlidi. Ve əlem həyəti məcməusüyle insan - kebir olur.

Bu məzəhir-i müftəcəggine Hətkin məzəhidir. Hak onlarda əsməsiylə məghuddur. Binaənəvərliq bu təzəd, görüp həyətə kıl ve bu suunat, Zət-i Hətkin muktezisi vələyənən bilip dəryə-yi mərifətə dəl.

"Məlum" şeyden cəmidir. Ve "şey" in ilk mərتبəsi "məlum" un ikinci mərتبəsindən başlar; ve "şey" in ikinci mərتبəsi, əlem-i əsəfi-i şəhadəttir.

= MACUMUN MERTEBƏLERİ SƏNÇƏRDİR =

1- Taqqiyə-ni rüvəl, Yani vohdet mərتبəsində Hətkin bil-cümə suunat-i Zətiyyənin təfsilat-i müşkəlliktir. Hicib-işisi diperindən məməzəzə deyildir ve Hak bu mərتبə kendi zətində bil-kuvvet məndəmə olan nisəb və suunatını icməlen bilir; ve bu ilim, Hətkin kendi zətində olan silmədir. Ve kədimdir. Ve "ilim" ve "ölim" və "məlumo" fəbi deyildidir. Ve bil-cümə nisəb və suunat-i Zətiyyə burada yekdi. Ərininə oynı vələyəndən bunları esya təbər olunmur.

I
MAŁUM
TANHÝÜN

məhiyet-i zatiye

Suunat-i Zatiye

Sifat-i İlahiye

Lahut

Esmə-i İlahiye

MEC'UL

Taayyün-i İlahi. İlm-i İlahi. Vucud-u mütlak. Malum.

Esmə-i İlahiyenin süver-i İlmiyeleridir.

Alem-i Cəbrat

Arş-i aram

Taayyün-u evvel. Leh-i məhfuz-u aram. Malum-u evvel. Malumun ilk mərtəbəsi

Alem-i məlkiyyət

Leh-i məhfuz

Akl-i evvel. Taayyün-i ilm-iye. Malumat-i ilm-iye. Mərtebe-i vahdet. Sey

Arş

Taayyün-i kevn-iye. Sey-i evvel. { Alem-i evvəh
Alem-i misal }

Kurs

Sey-i kevn-i. Malum-u kevn-i.

Alem-i
müzkü

Leh-i məhv-işbat

Mərtəbə-i vəhdətiyət. Sey ikən malum bu məkəndə müttəhiddidir. Malum-u sanii. Malumun 2. mərtəbəsi.

Həkkin zətinin rəhətə olan mey ilə, Həkkin zətində biltuvə məndemic olan suunat, ilm-i İlahide müteayyin olup taayyün-i ilm-i kevəsini givərlər; ve ilm-i İlahide nə suretə müteayyin olsalar da o suretə Həkkin məlumu olurlar. Ve bu suunatın hər biri tərəfə bu mərtəbədə yekdipərlerindən ayrırlar. İstə bu süver-i İlahiye cəyəq-i qaybiye iştirak olunur. Ve bu mərtəbenin ordi mərtəbə-i vahidiyədir ki, zət-i lozif-i Həkkin mərtəbə-i vahdetten bu mərtəbəyə tənzəzzülündən ibarəttidir. Vücut-u hissi ve şəhədiye gələn hər bir nüvəc, irade-i İlahiye ilə bu mərtəbedən nəzil olaraq mexvud olur.

Alem-i
şəhədet

← İzahı arkadadır.

Ahn-i Şehit

Molum-u zahir. İsm-i ahîcî. Seyî zahir. Molum-u zahir.
Eşyâsının kâlibâları vucud-u hissîdir. Molumun 3. mertelesi. İsm-i
zahirin fahî-i hitâsında mevcud. Hudud-u hissi ile mahdûd
olmuş. İlîm molumun sıfatıdır. Molum ise o ilmin batırıdır.

76/1 ayet-i kerimesinde bu manaya işaret buyrular. Su halde bu mertebede suunatla hic birisi şey-i meşkut sejiliken, ind-i Hakk ma'lum olan oncaç yine Hakkır.

2- Zatının aynı olan meslyyet-i Hakk'a, yani Hakkın Zatının zuhura olan meyli ile, Hakkın Zatında bil-küne mindemic olan suunat ilm-i ilahide müteayyin olup farayyün-i ilmi kisvesini giyerler ve ilm-i ilahide ne suret te müteayyin oldularsa o surette Hakkın malumu olurlar. Ve bu suunatın her bireyleri bu mertebede yetdiplerinden eğrilirlar. İste bu suver-i ilmîyyeye "esyayı gaybiyye" itlak olunur; ve bu mertebeinin oda mertebe-i vahidiyyettir ki, zat-i latif-i Hakk'ın mertebe-i vahdetten bu mertebeye tenezzülünden ibarettir. Sücuñ-i hissi ve şehâdiyye gelen herbir vücut, irade-i ilahiyye ile, bu mertebeden nörl olarak mevcud olur.

3- Hazzet-i Şahadet mertebesinden müteayyin olan esyayı kesifdir. Ki ism-i zahirin taht-i hitabında mevcud olduğunu ığla, onların vicudları, bu mertebeden evvelki mevcudatın cümlesi arzor ve ecamı olur, ve bunların her birisine hem "şey" ve hemde "malum" itlak olunur. Zira yokdipserinden budud-i hissi məhdud olmazlardır.

Seyn mertebelerine, bunun dahi iti mertebesi vardır denilmiş idi.

1- Şey'in ilk mertelesi, "malum'un ikinci mertebesinden itibaren bed'eder. Ve bu mertebe malumah-ilmiye mertebesidir.

2- Su işinde bulundupumuz olem-i kesif-i şahadet mertebesidir. Bunun izahı da malumun üçüncü mertebestinde gesti.

İste "malumun" "şey" den ecamı olması budur ve "malum" evvelki mertebesine nəzəran pek meşhûl oldupundan,

Zira "şey" ihm-i ilahide sabit olduktan sonra erzak ve misal ve şahadet mertebelerini kat' ile arzor olur. Dادان evvel ebtan-i bütün ve meşhûl dün. Ve Tulun

Mertebe-i vahdette ise molum ile mütfekkiddir.
Mertebe-i vahdette ve taqqiyün-i evvelde zat-i
uluhiyetin cem-i sıfat ve esmasına mücmekten ilmidir.
bu mertebede "ilm", "alim", "mə'lum" açısından
osta temsyyür yoktur; cümlesi şey-i vahiddir. Ve bu
ilm, moluma töbi olan nəvi'den dəpildir.
İtincisi; mertebe-i vahidiyyəte ve taqqiyün-i sənaye
fərəzziyəndən sonra, təndisində mündəricə olan bükümə
sifatın ve esmasının sürətlenil.
İste həlkin buntara taalluk eden itni onların ma-
lumiyətlərindən sonra olduğundan "ilm" molum
tabidir denildikdə "ilm-i sıfatı ve esma-i" anla-
şılmalıdır.

Bu kəsərat onun sūver-i esməiyyəsinə 21/ə-
lidir.

15.defter

15.defter sf 66

= Malum - Mədum: (Tənkihu'l-Kelam fi akaid-i Ehl-i islam)
Yaradı: Abdullatif Həqiqi shfi: 38.
Malum, bilinip onlaikən məməkən olan şey demektir. Gəziv İslamçı-
laraya malum: 1- mədum ve 2- mevcud olmak üzərə illiyə öyməklər.
Hərçədə fahakkuk etməyən, mədum, fahakkuk edən isə mevcudtur.
Mərtebedə yəzinin ortaya konması ilm. O yəzinin içerdiləne mananın
konması, o mananın ilmlik ifadələnməz. O manada malum. (Müh. Arabi:
(fusus Nüsh, shi: 241))

17.defter

ilim maluma fabidir.

ilim sıfatı ili onlamo gelic Bircincisi: Mahiyeti ve özelligi itibariyle, külli bir kavram olarak ifade ettigi müncret / soyut bir varisf demektir.

ikincisi: Uygulama alanında yeri olan bir kavram olarak somut bir bilgi ve bitmek onlomina gelir. Genellikte ilim kavrami su ikinci onlomda kullanılır. Ve bu onlomda ilim, "bilen ve bilinen" şeklindeki ikti sistemini oluşturmasının saptayan onuhlar keltirmedi.

Bunu göre, bilme fisi gorunlu olarak bilgiye konu olan bir nesne ister. Quaki ilim sıfatı, bir bilgi-bilme onlominde kullanildigi guman, baska bir nesnenin varligini getirir. Bunu görmeye veya isitme varflari ian de kullanabilliriz. Söz gelimi; orada bir görme fisi varsa, orada görenler ve görünenler vardır. Bir isitme fisi varsa, orada isitneler ve işitilenler vardır. Bunun gibi orada bir bilme fisi varsa, orada da bileyler ve biliyeler var demektir.

Bunun, ictis tasbi veya gayr-i tasbi özelligiyle bir iltisi yoktur. Rülatik, ilim sıfatının özelligidinden kaynaklanan bir gorunukluktur. Bu husus ictis literatürde; "ilim maluma fabidir" şeklinde ifade edilmektedir.

Burada, "ictis maluma fabi otomisi" denrek, ictis söz konusu malumdan kaynaklandığı, ondan meydana geldiği onlomina gelmemekti, ona kabililik ifade

edilirsin. Bilakis yukarıda on edildiği üzere, birinci anlamda soyut olarak geçen var olan ilmin, ikinci anlamıyla var olan bir malumla ilişkili turması söz konusudur.

Bazı ulimlere göre, ilmin kendisine tabi olduğu malum, bütün isim, sıfat, şunun ve nisbetleriyle Allah'ı Zat-i Akberidir. Bu sebeple dört "Allahın ereli ihsanıyla varlığı bilmesi demek, bizzat kendini bilmesi demektir." (Bk Alusi: Buhara, 20. oyel fesri)

Bu açıklamalardan anlasılan şudur: Bir şey nisi olacaksın, Allah onu öyle bilir. Diğer varlıklar için; ay, güneş ve benzeri nesneler için farklı edilen goruntulubir gizli vardır. "Günesin, büyüklüğünü ile beraber seyir esnasında aya ulaşması - ona tahakküm etmesi - haddine düşmedip'si gibi, geceninde acele davranıp gündürü geçmemesi" (Yasin, 36/40) diye bir şey söz konusu olamaz.

Allah ereli ihsanıyla, bu nesnelerin -kendilerine farklı edilen- zorunlu, gizginin dısına sıkmayıcaktalarını da, imtihanın gereği olarak herkettekilerinde serbest bırakılan insanların kendi özgür iradeleriyle hangi segmede bulunacaklarını, nasıl bir gizli farklı edebetlerini de biliş.

Ne güneşin goruntu bir gizide tutan, ne de insanı serbest/ özgür bırakın ilim deejildir. Cunki ilmin -
özellikinin gereği olarak - yaptırım gücü yoktur.
ilim ancak maluma tabidir. Kader ise, ilmin bir nevidir.



Kaza / yani ilmen bilinen programı uygulamaya boyunak ise, kudret ve irade sıfatının işidir.

Diger bir ifadeyle; ilim dütürleri / kanunları, malumu - harici vücut noktasında - idare etmek için esas dejildir. Çünkü malumun yeri ve harici vücudu / varlığı ilme dejil, kudret ve iradeye dayanır. Allahın ezelî ilmi, geçmiş, gelecek ve şimdiki zamanı bir den kusurluktadır. Kaldı ki, ezel, geçmiş zamanın dolgularının bir ucu dejil ki, varlıkların meydana gelmesinde esas tutulup bir mecburiyet losunuur edilsin. (bk: Sözler 26 söz)

(Benim irahimi: ilim denilen şeyin içini dolduran malumlardır. İlmnin içi boş olmazki. İlmnin içinde ne var? Neyse ilmi? Alacapım cesabın isminden malum olsun. Hani derler ya: Alım, biliyor. Ona derler. Neyse olmamıdır, neyi biliyor. Fisih, kimya, fizik ve tefsir.... bunların ilmine sahib oldugu için olmuyor. Alimin ilmını sıkın bokalon ondan ne okacaksın ona malum denilir. Malumların yetkinine verilen issem ise ilim... ve ihm maluma torbi... yani içerişinde lilerin kabı...

= İlim & malum =

Zihinde mevcud olanca ilim ve malum denir. Latin kuvvet-i okurya ile bireyin kiyam ve sabati itibarıyle itibar olunur ise ilim ve kendi nefesinde sabit olduğu itibar edilir ise malum denir. Yani zatto muttabhid ve itibarda muhtelif boşkardır.

Zihinde mevcud olanca ilim ve malum deniyor. Latin kuvvet-i okurya ile bireyin kiyam ve sabati itibar olunur ise ilim ve kendi nefesinde sabit olduğu itibar edilir ise malum denir. Yani zatto muttabhid ve itibarda muhtelif boşkardır.

Dimağ-9 Vahyi, Ene, Fiilin menbəsi, Kader, İhtiyar - Mec'ulun içeriği

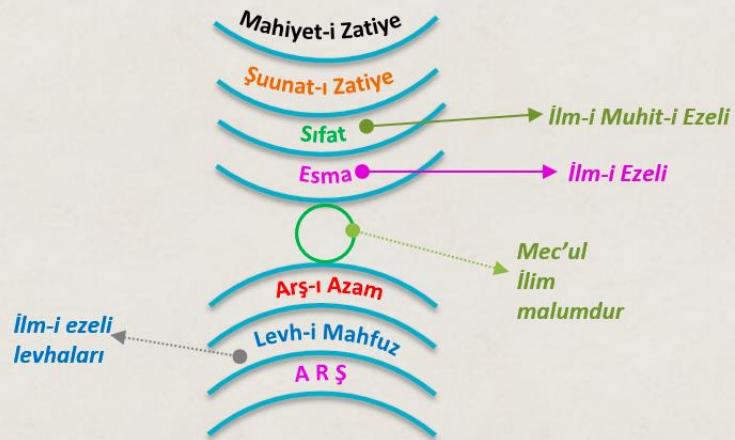
Malum nedir? :

- *Malum-u evvel*
- *Malum-u ahir*
- *Malum-u sureti*
- *Malum-u hakikati*
- *Malum-u mahiyeti*

❖ *Şuunatta hersey malumdur.*

Sifattaki ilim maluma tabidir.

Eスマ sifata göre şekilleniyor.. ilim sifattır



Zata göre sıfat bir şey değil. Malum nedir bilmiyoruz. İçerisini doldurmadık daha. Malum bilinen ama içinde olan ilimdir, kapsayan malumdur. Dileyelim ki çekirdekteki program malumdur. Yaprığa dönüşmüş hali ilimdir. Nur tarafı ilim. Mana tarafı malum.

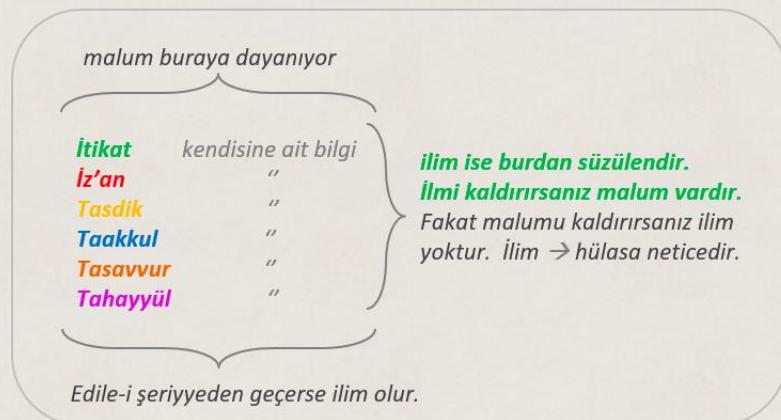
- *İlimleri toplarız. Depoya koyarız. Hikmet Deposuna... Fehim süzgencinden geçiririz. Mana; malum olur. İlim kullanmadan olan malum var. Hani denir ya " bana malum oldu" Nasıl oldu ? alım değilsin.*

Rasulullah demiş ya « ey ashabım ilim yapmadan ilim isteyeyiniz yok mu ? » dedi. «Öyleyse takvanızı artırrın »

Takva ilim mi? Değil...

- | | |
|--|---|
| <ul style="list-style-type: none"> • <i>İrade → ibadetullah</i> • <i>Zihin → Marifetullah</i> • <i>His → Muhabbetullah</i> • <i>L. Rab. → Müşahedetullah</i> | Takva 4
<i>Bu anlatılanlar sıfatta olanlar ilme dönüşmemiştir. Allah'ça malumdur.</i> |
|--|---|

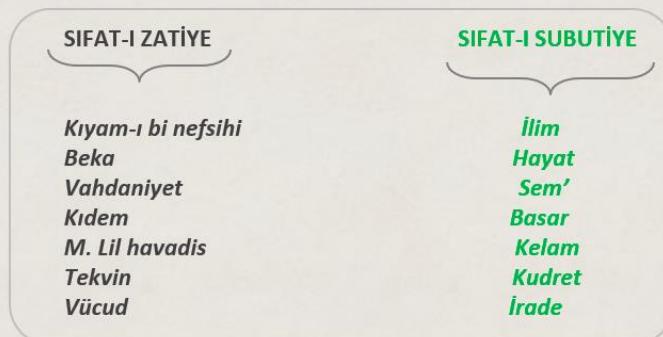
- *İlim maluma tabidir. İlim bilmektir. Yap demek değildir.*



Dimağ-9 Vahyi, Ene, Fiilin menbəsi, Kader, İhtiyar - Mec'ulun içeriği

- Kaderdeki ilim maluma tabidir. Hem de Allah canibinden izahı var. Bu anlatılan sifattaki ilim.
Zaten sifattan sonra ilim yok.

S- sifat-ı zatiyede ilim var mı? - yok. Ne var orada ? :



- İlim nerede? Subut- i sifatiyede İlim sifat-ı zatiyeden çıktı.
Esma nerden çıktı? Sifattan
Sifat ? Sifat-ı subutiyeden (Sifat-ı subutiyede zata daha yakındır.
Sifat-ı subutiye sifat-ı zatiyeden mi çıkışmış denilmez daha yakındır denilir)

Dimağ-9 Vahyi, Ene, Fiilin menbəsi, Kader, İhtiyar - Mec'ulun içeriği



Kab-i kavseyn
Arş-i Azam'in çatısı

levh-i mahfuzun çatısı
Levh-i mahfuz-u Azam
Arş'in çatısı yok.

MALUM → *mec'ul'un içinde*
MALUMAT-I EVVEL → *Arş-i azamın içinde*
MALUMAT-I İLMİYE → *Levh-i mahfuzun içinde*
MALUMAT-I İLMİYE → *Daire-i ilimin içinde*
MALUMAT-I KEVN-i → *Kürs'ün içinde*
MALUMAT-I SANİİ → *Levh-i Mahv ve ispat'ın içinde*

LEVH-İ MAHFUZ

Kelam Sifatin Azamı Zuhur Yeri (S:571, S:94)

İSM-İ HAKEM

- Ümm-ül Kütüb
- Kavanin-i İlmiye
- Akl-ı Evvel
- Taayyun-u İlmiye
- Malumat-ı İlmiye
- Mervebe-i Vahdet
- Şey
- İlm-i İlahi'nin Divanı
- Cüz-i İhtiyârı (İsm-i Batin Tarafı)

İMAM-I MÜBIN
Kader Defteri

KİTAB-I MÜBIN
Kudret Defteri

DAIRE-i İLİM

İsm Sifatin Azamı Zuhur Yeri

KALEM-İ KADER

- Adem (H:59)
- İlm-i Muhit
- Mevcudat-ı İlmiye (H:295)
- Ayan-ı Sabite
- Nefsin Mahiyeti
- Kavanin-i Seriat
- Alem-i Mana
- Kavanin-i Kader (S1:94 S:471)
- Seriat-ı Fitriye
- Kanunlar
- Vücut-ı İlmi
- Kanun-u İtbarî
- Emr-i İtbarî
- Kavanin-i İtbarîye

KALEM-İ KUDRET

- Kanun-u Nisbi
- Emr-i Nisbi
- Kanun-u Emri
- Malumat-ı İlmiye
- Mecmua-i Kavanının (S:548)
- Hakikat-ı Eşya
- Hakikat-ı İlmiye
- Umum Vücut
- Bütün Hayat
- Alem-i Misal
- 2. Niyet-i Hâlisa
- Kader Dairesi
- Vücut-ı İlmleri
- Suretlər

İsm şeffaf bir
ayine-i cemali
(S:195, 611)

ARS

DAİRE-i HAYAT

Kanun-u İlmi (L:322)
İlahm-ı Fitri
Fitrat